

Άσκηση 10η - Παραμύθι

ΑΤΡΟΜΗΤΟΙ

- Μια φορά και έναν καιρό , σε ένα πολύ μακρινό μέρος μέχρι εκεί που φτάνει η φαντασία υπήρχε ένα εκπληκτικό είδος μικρών εργατών που μπορούσαν να σηκώσουν δέκα φορές το βάρος τους, τα μυρμήγκια . Όπου βρίσκονταν στην αυλή του θανάσιμου εχθρού τους, τον ΑΝΘΩΠΟ. Όλα ξεκίνησαν την ημέρα που ο άνθρωπος στράφηκε απειλητικά προς το παλάτι των μυρμηγκιών. Τα μυρμήγκια βλέποντας την καταστροφή που έφερε και τον θάνατο πολλών του είδους τους αποφασίζουν να περάσουν στην αντεπίθεση αναθέτοντας αυτή την επικίνδυνη αποστολή, του επικίνδυνου μαγικού φίλτρου στον πιο έξυπνο από όλους τους.
 - Σκάβοντας για μήνες κάτω από το έδαφος της περιοχής, συγκεντρώνουν επιτέλους τα υλικά που χρειάζονται και περνάνε στο αρχικό σχέδιό τους, την κατασκευή μαγικού φίλτρου. Την επόμενη μέρα πήραν τους καλύτερους στρατιώτες τους και ξεχύθηκαν προς το σπίτι του ανθρώπου για την επίτευξη της σμίκρυνσης του ανθρώπου. Ακολουθώντας βήμα, βήματα χνάρια του ανθρώπου, που ακολουθούσαν προς το δωμάτιο του, τον βρήκαν κοιμισμένο και του έδωσαν με προσοχή το μαγικό φίλτρο. Το απόγευμα της ίδιας μέρας έγινε η επίδραση.
 - Ξαφνιασμένος ο άνθρωπος άρχισε να ακολουθεί το κοπάδι των μυρμηγκιών καταλήγοντας τελικά στο παλάτι που είχε καταστρέψει την προηγούμενη μέρα. Καταλαβαίνοντας σαν μυρμήγκι που είχε γίνει τελικά την καταστροφή που είχε δημιουργήσει άρχισε να τρέφει συμπόνια για τα μυρμήγκια και να τα βοηθάει για την ανακατασκευή των καταστροφών που είχε δημιουργήσει.
 - Αφού τέλειωσαν μέσα σε μια εβδομάδα τις κατασκευές και αφού οι συγγενής του ανθρώπου τον έψαχναν άρχισαν τα μυρμήγκια την κατασκευή του αντίδοτου. Ο άνθρωπος ζήτησε συγγνώμη και ορκίστηκε να προστατεύει και να βοηθά σε όποια προβλήματα έχουν .Τα μυρμήγκια του έδωσαν το αντίδοτο και επέστρεψαν όλοι στην δικιά τους ζωή έχοντας πλέον τα μυρμήγκια έναν δυνατό σύμμαχο.

ΝΙΚΟΣ , ΓΙΩΡΓΟΣ , ΚΕΒΙΝ , ΛΕΥΤΕΡΗΣ

Η ιστορία της Βουλίτσας της πεταλουδίτσας

Μια φορά και έναν καιρό σ' ένα μακρινό βουνό, ζούσε μια πεταλουδίτσα, που τη λέγανε Βουλίτσα. Κάθε μέρα περπατούσε κουνιστή και λυγιστή σ' ένα ζευγαράκι γόβες που της πήγαιναν πολύ. Τα φτερά της ανεμίζαν στου ανέμου τη λαλιά και στον κάμπο τη ζηλεύαν, όσοι την έβλεπαν μπροστά τους να πετά.

Μα τη μέρα που περνούσε απ' τον άνεμο μπροστά, 'κείνος είδε τα φτερά της και τα πήρε μακριά. Όταν τα δάκρυα κυλούσαν απ' τα μάτια της τα γαλανά, εμφανίστηκε κοντά της η νεράιδα νονά. "Μην κλαίς Βουλίτσα μου γλυκιά θα σου δείξω εγώ το δρόμο για να πας στον άνεμο κοντά. Θα περάσεις απ' τον κάμπο που 'χει στάχια χρυσαφιά και θα κάνεις έναν πήδο μες τη λίμνη τη βαθιά. Κι όταν αισθανθείς το κρύο απ' του ανέμου τη φωνή, τότε θα έχεις φτάσει εκεί που ήθελες πολύ. Θα περάσεις μες στο κάστρο με τις πύλες τις πλατιές, για να πάρεις τα φτερά σου που 'χες χάσει από χθες.

Μόλις ο άνεμος φυσήξει για να φύγεις μακριά τότε εσύ θα τραγουδήσεις «τα παπάκια στη σειρά»". Τότε η πεταλουδίτσα έκανε μια αγκαλίτσα στη νεράιδα νονά της και έφυγε απ' τη φωλίτσα .

Και η πεταλούδα πεπεισμένη πως θα πάρει τα φτερά πέρασε τον κάμπο με τα στάχια τα χρυσά. Αμέσως έκανε ένα πήδο μες στη λίμνη τη βαθιά. Όταν βγήκε απ' τη λιμνούλα είπε με χαρά γεμάτη << άρχισε να κάνει ψύχρα κι όπως μου είπε η νονά , εδώ είναι το σπίτι του ανέμου που μου 'χει πάρει τα φτερά!>> Έφτασε μπροστά στις πύλες , με τις πόρτες τις πλατιές ,μπήκε μέσα με μανία και έβαλε στον άνεμο φωνές. Εκείνος απευθείας της είπε θυμωμένος "δεν θα πάρεις τα φτερά σου αν δεν τραγουδήσεις δυνατά <<τα παπάκια στη σειρά>>" και άρχισε η πεταλούδα να τραγουδάει φωναχτά τα παπάκια στη σειρά πως χωρεύουνε τρελά... Τότε ο

άνεμος μαγεμένος απ' τη γλυκιά της τη λαλιά, της έδωσε αμέσως
πίσω τα μικρά της τα φτερά.

Έτσι η γλυκιά πεταλουδίτσα με τα φοβερά της τα φτερά πετούσε
από εδώ και πέρα μες τον κάμπο με χαρά...
Κι έζησε αυτή καλά κι εμείς καλύτερα.

Ομάδα: Μαριάννα Μιχελάκη Ιωάννα Πυδικάκη

Ζήνα Πρωτογεράκη

Χρυσοβαλάντη Φραντζεσκάκη

Ένα καιρό και μια φορά ήταν κόσμος πολύς .Στην άκρη του κόσμου
αποκρεμασμένοι και από μια κλωστή δεμένοι. Έτοιμη να σπάσει το βάρος δε
θα αντέξει. Οι βάρκες πολλές που ποτέ δε θα φτάσουν . Ο ήλιος λαμπερός
ξεπροβάλλει στον ορίζοντα. Όμως για να τον δεις θα πρέπει να περάσεις τα
στάσιμα όλο και πιο πυκνά ,μαύρα μουντά , άφωνα σύννεφα .Στον αέρα η
σιωπή θορυβώδης , αλλά η βουή του θανάτου τεράστια .Μέσα σε ένα λεπτό ,
πριν λίγα χρόνια χάρης σε ένα θεό , όλα κόκκινα , η σιωπή απλώθηκε στο
χάος . Πανωλεθρία οδήγησε στη μετανάστευση.

-Κωνσταντίνα Τζαγκαράκη

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα μικρό, γεμάτο φαντασία παιδί. Που
ζούσε σε ένα δάσος κοντά σε ένα ποτάμι. Αυτό το παιδάκι είχε συνηθίσει να
βρίσκεται στην φύση και σαν μικρό παιδί και αυτό έκανε σκανταλιές. Πήγε
λοιπόν μια μέρα γεμάτος περιέργεια να εξερευνήσει το ποτάμι. Τότε ,σε μια
γωνιά βρισκόταν μια μικρή γωνία , βρήκε μια μικρή βάρκα ενός ψαρά που την
είχε ξεχάσει εκεί .Έτσι παρά την λογική, θέλησε να πάρει την βάρκα και να
πάει στο ποτάμι. Ανέβηκε και άρχισε να κάνει κουπί. Κάποια στιγμή άκουσε
μια φωνή γύρισε να δει ποιος το απεύθυνε τον λόγο και να ακούσει το
πρόβλημα του, δεν βρήκε κανέναν και έτσι συνέχισε να προχωράει. Τότε
πετάχτηκε ο Κοκ ο Μάστορας και του είπε:«Εγώ σταματησα το νερό για να
πλημμυρίσω το δάσος»..Ξαφνικά με έναν μαγικό τρόπο εκλησε τα μάτια του
το μικρό αγνώστο αγοράκι και έκανε το απόγευμα πρωί και ο Jack το
κοιτούσε και το ξανά κοιτούσε .

-Μετά απο λίγη ώρα τον ρώτησε: -Μας πώς το έκανες αυτό;

-Είμαι ένα αγόρι απο την χώρα των Θαυμάτων την Αλίκη την ξέρεις;

-Και φυσικά την ξέρω έχω διαβάσει όλη της την ιστορία

-Αλήθεια υπάρχει και σε ιστορία ;Τέλος πάντων έμεις το μόνο που θέλουμε με τους φίλους μου είναι να πλημμυρίσουμε το δάσος για να γίνει ποιο μεγάλο να βγούμε όλοι απο εκεί μέσα και να πολιορκήσουμε το κόσμο και να γίνουμε οι παντοκράτορες.Θα μας βοηθήσεις;

-Φυσικά.....και δεν θα σας βοηθήσω.Ποιος είναι ο λόγος να τα κάνετε όλα αυτά;

-Γιατί θέλουμε να πεθάνουν όλοι οι άνθρωποι και εμείς να ζήσουμε μια τέλεια ζωή .Το ξέρεις οτι εξαιτίας σας ζούμε εκεί μέσα και δεν ζούμε σαν και εσάς;

-Τέλως πάντων εγώ δεν θα σας βοηθήσω να καταστρέψεται το κόσμο,το κόσμο που ζω.Πρέπει να φύγω.

Του είπε σαν μια δικαιολογία .Έτρεξε στο σπίτι του και άνοιξε το βιβλίο της Αλίκης της Χώρας των Θαυμάτων άρχισε να διαβάζει το βιβλίο και να βρήκε τον τρόπο να τον γυρίσει πίσω θα έριχνε αλάτι με νερό πανω απο το κεφάλι του.Όταν βρήκε τον τρόπο έτρεξε να τον βρει όμως πουθενά.

Την επόμενη μέρα έτρεξε στην βάρκα και ξαναεμφανίστηκε

-Χα θα σε βοηθήσω τελικά

-Θα πρέπει να πας ΑΑΑΑΑΑ...

Του είχε ρίξει το αλάτι και το νερό άρχισε να εμφανίζεται μια λάμψη μέσα στο ποτάμι και το αγοράκι σαν να άρχισε διεκτινίζεται στο νερό και άρχισε να κατεβένει προς τα κάτω και χάθηκε.Απο τότε το ποτάμι ονομάζεται το ποτάμι της μαγείας .

Μπάμπης Ψαρουδάκης

Κωνσταντίνα Τζαγκαράκη

Δημήτρης Χατζηαθανασίου

Γεωργία Πιτσάκη

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα μικρό, γεμάτο φαντασία παιδί. Που ζούσε σε ένα δάσος κοντά σε ένα ποτάμι. Αυτό το παιδάκι είχε συνηθίσει να βρίσκεται στην φύση και σαν μικρό παιδί και αυτό έκανε σκανταλιές. Πήγε λοιπόν μια μέρα γεμάτος περιέργεια να εξερευνήσει το ποτάμι. Τότε,σε μια

γωνιά βρισκόταν μια μικρή γώνια , βρήκε μια μικρή βάρκα ενός ψαρά που την είχε ξεχάσει εκεί. Έτσι παρά την λογική, θέλησε να πάρει την βάρκα και να πάει στο ποτάμι. Ανέβηκε και άρχισε να κάνει κουπί. Κάποια στιγμή άκουσε μια φωνή γύρισε να δει ποιος το απεύθυνε τον λόγο και να άκουσει το πρόβλημα του, δεν βρήκε κανέναν και έτσι συνέχισε να προχωράει. Τότε πετάχτηκε ο Κοκ ο Μάστορας και του είπε: «Εγώ σταματήσα το νερό για να πλημμυρίσω το δάσος». Ξαφνικά με έναν μαγικό τρόπο εκλησε τα μάτια του το μικρό αγνώστο αγοράκι και έκανε το απόγευμα πρωί και ο Jack το κοιτούσε και το ξανά κοιτούσε .

-Μετά απο λίγη ώρα τον ρώτησε: -Μας πώς το έκανες αυτό;

-Είμαι ένα αγόρι απο την χώρα των Θαυμάτων την Αλίκη την ξέρεις;

-Και φυσικά την ξέρω έχω διαβάσει όλη της την ιστορία

-Αλήθεια υπάρχει και σε ιστορία ; Τέλως πάντων έμεις το μόνο που θέλουμε με τους φίλους μου είναι να πλημμυρίσουμε το δάσος για να γίνει ποιο μεγάλο να βγούμε όλοι απο εκεί μέσα και να πολιορκήσουμε το κόσμο και να γίνουμε οι παντοκράτορες. Θα μας βοηθήσεις;

-Φυσικά.....και δεν θα σας βοηθήσω. Ποιος είναι ο λόγος να τα κάνετε όλα αυτά;

-Γιατί θέλουμε να πεθάνουν όλοι οι άνθρωποι και εμείς να ζήσουμε μια τέλεια ζωή . Το ξέρεις οτι εξαιτίας σας ζούμε εκεί μέσα και δεν ζούμε σαν και εσάς;

-Τέλως πάντων εγώ δεν θα σας βοηθήσω να καταστρέψεται το κόσμο, το κόσμο που ζω. Πρέπει να φύγω.

Του είπε σαν μια δικαιολογία . Έτρεξε στο σπίτι του και άνοιξε το βιβλίο της Αλίκης της Χώρας των Θαυμάτων άρχισε να διαβάζει το βιβλίο και να βρήκε τον τρόπο να τον γυρίσει πίσω θα έριχνε αλάτι με νερό πανω απο το κεφάλι του. Όταν βρήκε τον τρόπο έτρεξε να τον βρει όμως πουθενά.

Την επόμενη μέρα έτρεξε στην βάρκα και ξαναεμφανίστηκε

-Χα θα σε βοηθήσω τελικά

-Θα πρέπει να πας ΑΑΑΑΑΑ...

Του είχε ρίξει το αλάτι και το νερό άρχισε να εμφανίζεται μια λάμψη μέσα στο ποτάμι και το αγοράκι σαν να άρχισε διεκτινίζεται στο νερό και άρχισε να κατεβένει προς τα κάτω και χάθηκε. Απο τότε το ποτάμι ονομάζεται το ποτάμι της μαγείας .

Μπάμπης Ψαρουδάκης
Κωνσταντίνα Τζαγκαράκη
Δημήτρης Χατζηθανασίου
Γεωργία Πιτσάκη